

#29 | December 2013

Hermelinska nätverket

Prinsqvam saliri mori | Hellre döden än fläckas

Mellanmötet 2014

Styrelsen bjuder in alla släktingar till stor fest den 10 maj

sid 4

Landskapsmålaren Olof

Ulf berättar om konstnären vars verk pryder detta omslag

sid 6-7

En upptagen man i sina bästa år

Erik berättar om hur han kom att bli lantbrukare i Skåne

sid 10-11

Bland grenar, kvistar och blad

Händelser i den Hermelinska släkten

Födda

Den 8 maj 2012 föddes Philip, son till Måns och Jannica Wicksell (Åsbygrenen, Edwards kvist, Davids blad)

Den 9 april föddes Oscar, son till Stefan och Emma (Åsbygrenen, Rickards kvist, Gustafs blad)

Den 13 april föddes Göran, son till Gabriel och Elena (Thorsvigrenen, Ernsts kvist, Svens blad)

Den 25 maj föddes Ian, son till Johan och Kerstin (Thorsvigrenen, Adolfs kvist, Adolfs blad)

Den 24 juni föddes Lynx, dotter till Maximilian och Jenny (Thorsvigrenen, Roberts kvist, Nils blad)

Avlidna

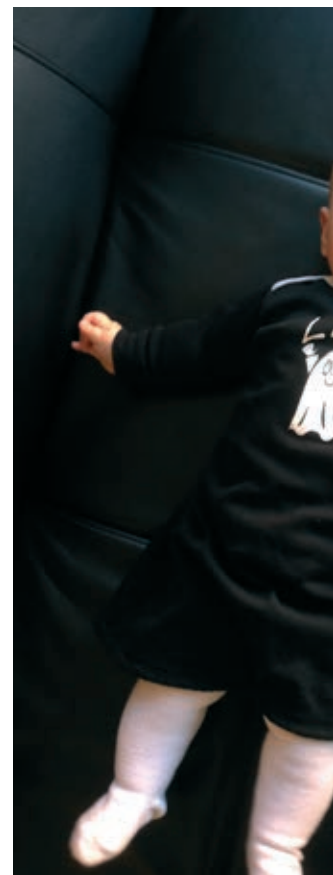
Thomasine (Österbygrenen) gick bort den 27 augusti

Marie-France (Österbygrenen) gick bort den 23 november

Karl (Thorsvigrenen, Roberts kvist), gick bort den 29 november

Ian Ulf Skragge Hermelin, son till Johan och Kerstin

Lynx Camelia Liten H

Bortgångna Marie-France som ung och ett brev som hennes barnbarn Anna Dolle skrev till henne den dagen hon gick bort

Hermelin, dotter till Maximilian och Jenny

Vincent Vegard Hermelin, son till Regina och Ulf

Födelsedagar första halvåret 2013

17 jan: Louise Fogelberg, 50 år, Saltsjö-Boo (Thorsvi, Adolf, Carl)

23 jan: David, 50 år, Kalifornien (Åsby, David, Åke)

23 jan: Maria Branzell-Hermelin, 50 år, Söderköping (Thorsvi, Robert, Nils)

25 mar: Carola, 70 år, Uppsala (Thorsvi, Yngve)

28 mar: Christian, 50 år, Lidingö (Thorsvi, Ernst, Olof)

5 apr: Christina, 60 år, Stockholm (Österby)

9 apr: Ebba, 70 år, Danderyd (Åsby, David, Sven)

10 apr: Eva Hamilton, 80 år, Eldsberga (Åsby, Rikard, Magnus)

13 maj: Gunilla Atmer, 60 år (Thorsvi, Robert, Karl)

20 maj: Louise Ljungberg, 50 år, Vikbolandet (Thorsvi, Robert, Karl)

10 jun: Matts Ljungstedt, 90 år, Stockholm (Thorsvi, Ernst, Olof)

1 jul: Margareta Röhsmann Hermelin, 70 år, Sävedalen (Thorsvi, Thorsten)

19 jul: Gertrud, 70 år, Vadstena (Thorsvi, Robert, Lars)

31 jul: Carl, 60 år, Thorsvi (Thorsvi, Adolf, Adolf)

Den 18 september fyllde Elise 90 år och det firades med uppvaktning i två hela dagar. Den "riktiga" dagen var det mottagning i våningen i Stockholm. Uppvaktning nummer två ägde rum den 21 september på Edeby/Thorsvi Gärd, en strålande solig sommardag trots att det var långt in i september. Mor Elise hade minst lika roligt som vi andra vilket bilden bekräftar!

I augusti fyllde Ulf 70 år. På bilden syns även barnbarnen Emilia från Portugal (Carls dotter), Sigvard från Fallsberg (Olofs son), Maximilian från Portugal och Sonja från Fallsberg

Mellanmötet 2014

Styrelsen önskar alla släktingar varmt välkomna till Nyckelvikens Herrgård den 10 maj nästa år

Vi i styrelsen hoppas att våra kära släktingar inte tror att vi har drabbats av storhetsvansinne, Jantefeber eller något liknande. För det kanske så smått upplevs så nu för tiden? Vi har haft släktmöten på Hennickehammars Herrgård och Sundbyholms slott. Vi har haft mellanmöten i Sjöofficersmässen på Skeppsholmen och på Riddarhuset, på Solliden på Skansen – och nu ska

vi slå till och hyra in ännu en fin herrgård, nämligen Nyckelvikens Herrgård i Nacka.

Nyckelviken har historiska anor från Sten Stures och Gustav Vasas tid men herrgården är i välhållt och vackert skick. Gå gärna in på deras hemsida www.nyckelviken.com, där kan ni titta på galleriet av bilder från herrgårdsmiljön och bli inspirerade.

Den 10 maj blir det festligt i Nyckelviken

Vi hoppas att få träffa så många släktingar som möjligt denna vårdag när släktföreningen bjuder till fest i klassisk 1700-talsmiljö omgiven av en vacker bokskog.

Portarna slår upp till fördrink klockan 18.00 och sedan serveras det middag i biljardrummet, en tvårättersmeny med vin, öl och vatten, som sedan följs av kaffe med tryffel inne i den franska salongen.

Viss underhållning utlovas under kvällen och vi hoppas på att vädret ger oss en ljummen vacker vårväll.

Transport till Nyckelviken

Nyckelviken ligger i Nacka, cirka tio minuter med bil från centrala Stockholm. För att underlätta för alla som inte är från Stockholm eller som inte har egen bil arrangerar släktföreningen busstransport från Slottsbacken till Nyckelviken klockan 17.30 med återfärd till Slottsbacken klockan 22.30. Självklart kan man även lätt beställa taxi tillbaka till centrala staden vid önskad tidpunkt.

Anmälan till mellanmötet

Anmäl dig till mellanmötet senast den 22 april 2014, antingen via e-post till hermelinfest2014@aexp.com eller via telefon på 076-880 98 91 (American Express Meetings & Events). Uppge att anmälan gäller Hermelin mellanmöte 2014. Totalt finns det 90 platser, så först till kvarn gäller!

Pris: Vuxna över 18 år betalar 200 kronor, ungdomar 12-18 år 75 kronor och barn ej fyllda 12 år är välkomna utan kostnad. Betala din anmälningsavgift på antingen plusgiro 151816-6 eller bankgiro 5273-3789 och var noga med att ange avsändare.

Vi önskar er alla varmt välkomna till Nyckelviken!

Tiden, Erik och Olof

Ordförande Johan har ordet

Bättre utsikt från ett kontor är svår att föreställa sig. Närmast låg Stockholms ström med Gamla Stans silhuetter i bakrunden. Strax bakom reste sig Riddarholmskyrkans typiska torn och kungliga slottet tittade förnöjsamt ner på Grand Hotel. Ja det var en syn för sägen. Det var inget fel på utsikten – men däremot på tiden.

Jag försökte avsluta ett möte med Appkonsulterna (för övrigt ett Hermelin-ägt företag) men det fanns så mycket att diskutera så det gick bara inte att avsluta. Så mycket som behövde provas och testas.

Jag hade tagit pendeltåget för att åka till deras kontor och vandrat genom city, korsat Kungsträdgården, rundat Grand Hotel och vandrat över Skeppsholmsbron innan jag var framme. Nu skulle jag tillbaka samma väg och befinna mig på Stocksunds bibliotek om 30 minuter. Det var inte möjligt.

I Stocksund skulle jag träffa Kjell Gunnarsson och Karin Lövgren från hembygdsföreningen

Amorina. De hade arrangerat en utställning om Olof Hermelin med anledning av 100-årsminnet av hans död. Det var ett viktigt möte. En hembygdsförening som ville hedra sin medborgare och vår släkting. Hermelinska släktföreningen hade dessutom genom ett bidrag på

4 000 kronor bidragit till att utställningen kunde genomföras. I Stocksunds bibliotek hade man satt upp bilder av Olofs tavlor med motiv från olika platser i närheten av hans hem i Stocksund. I sanning en riktigt bra utställning i all sin enkelhet. Men det visste jag ju inte då, jag hade fullt upp med att passa tiden.

Tre klick på telefonen och vips hade jag beställt en taxi. Den skulle komma

och med en viss brytning.

– Då är det väl mig du menar, svarade jag lite käckt men tänkte naturligtvis på Olof, vars utställning jag var på väg till.

– Han som satt i fängelse, svarade föraren.

– ???

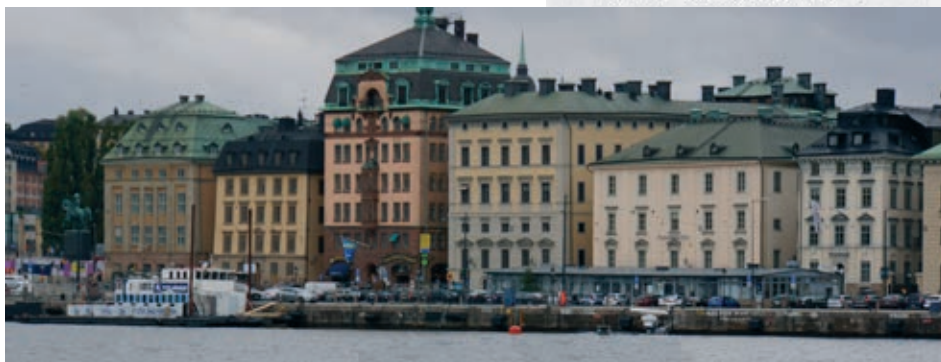
– Han drack väl en del också...

– Kommer du från Iran?

Så var det naturligtvis. Föraren var väl förtrogen med de stora klassiska

persiska skalderna Saadi och Khayyám och Eriks översättningar av dessa. Han var uppriktigt intresserad av Erik. Hur hade Erik lärt sig persiska? Hur var jag släkt med Erik? Hade jag läst Eriks översättningar? Det var ingen gräns för hans vetgirighet.

Vi hade en riktigt trevlig taxiresa och jag kunde berätta massor om Erik. En del kom jag ihåg men det mesta hämtade jag från telefonen. Det var bara att klicka på släktföreningens hemsida. Vips så hade jag Eriks biografi och en del fördjupande

En teckning av Eric, en dito av Olof och ett panorama från Skeppsbron i Gamla Stan i Stockholm

klockan 12.14. Och det gjorde den. Som vanligt satte jag mig där bak, tog upp telefonen och började arbeta. Ja, så kan man ordna det nu för tiden. Hela kontoret i telefonen. Kul.

– Är du släkt med den store Hermelin, hörde jag plötsligt från förarsätet

länkar.

Trots att det var köer och bilen gick långsamt så gick resan fort. Mitt i samtalet om de sufiska diktarna var jag framme i Stocksund och på väg in till Olofs tavlor. I rätt tid. Det var en minnesvärd dag.

Vi är alla barn av vår tid

Ulf (även intervjuad på sidan 14) skriver om landskapsmålaren Olof

Under 1800-talet förvandlades Sverige från ett isolerat jordbrukssamhälle till en internationell industrination. Makt, privilegier och förmögenheter gick från att ha varit något man först och främst ärvde till att bli något som med viss driftighet kunde förvärfvas. Samtidigt, och till stora delar som en konsekvens av dessa förändringar, utvecklades Sverige till en mer enhetlig nation. Olof Hermelins liv spänner över stora delar av detta omvälvande sekel och många av hans gärningar kom att präglas av den utveckling som skedde under detta århundrade.

Född på Gripenberg

Olof Hermelin föddes 1827 på Gripenberg som nummer åtta i en barnaskara på nio barn till August Söderlind och Ebba Sophia Ribbing. Vid sidan av syskonen fanns det många släktingar som av olika anledningar bodde på Gripenberg. Totalt hade familjen 16 barn att sörja för. Då August befann sig mycket utomlands lämnades Gripenberg med kringliggande gårdar till Ebba Sophia att förvalta och det var inte för inte som denna starka kvinna fick smeknamnet Kung Ebba.

Till en början fick Olof undervisning i hemmet med hjälp av guvernanter och informatorer, men vid 14 års ålder övergick han till studier på olika skolor i Uppsala och Stockholm. Efter en trög start tilltog såväl intresset som resultaten och 1846 tog han sin studentexamen. Kort tid efter detta påbörjade han sin militära utbildning vilken bland annat innefattade studier i topografi. Det var något som han visade sig ha anlag

för och som uppmärksammades i samband med att han tog sin officersexamen.

Krig som gjorde starka intryck

1848, samma år som Olof blev underlöjtnant vid Västgöta-Dals regemente, svepte en revolutionsvåg över kontinenten – den så kallade nationsrevo-

Textförfattaren Ulf Hermelin

lutionen. En konsekvens av detta blev bland annat de Schleswig-Holsteinska kriget, som handlade om huruvida hertigdömena Schleswig och Holstein skulle knytas närmare till Danmark eller vara en ”tysk” fri del. Sverige bidrog bland annat med viss hjälp till Danmark och skickade dit ett antal militärer.

I denna hjälpsats deltog Olof som frivillig. De svenska trupperna var förvisso aldrig inblandade i några strider men kriget gjorde starkt intryck på Olof som efteråt kom att bli en stor fö-

respråkare för ett närmande mellan de skandinaviska länderna.

Det var mycket som hände i Olofs liv i skiftet mellan 1850- och 1860-talet. Han såväl började som avslutade sin militära karriär, han började ta lektioner i måleri, lyckades sälja sina första tavlor och gifte sig med Lucie Liljestolpe. 1853 köpte han Österby gård i Råby-Rekarne socken utanför Eskilstuna. Gården kom att bli Olofs fasta punkt tills han på 1890-talet flyttade till Stocksund.

I sitt äktenskap blev han far till sju barn varav fem uppnådde vuxen ålder. Till följd av barnens skolgång bodde familjen i Örebro under stora delar av vintrarna, där han bland annat var med och grundade det litterära och musikaliska sällskapet Concordia.

Måleriintresset tar över

Även om det konstnärliga och kulturhistoriska intresset alltid var med honom handlade mycket i Olofs liv under 1850-talet och början av 1860-talet om att bruka och utveckla Österby samt att sörja för den ständigt växande familjen. Det var först några

år in på 1860-talet som Olof på allvar tyckte utveckla sitt intresse för måleri. Det finns ingen ensidig förklaring till att han tog detta steg. Det var snarare en kombination av idén om hans talang, drömmar, tidsandan, personliga möten och en påtaglig rastlöshet som drev honom i denna riktning.

1866 fick Olof i uppdrag av Kungliga Vitterhetsakademien att som stipendiat teckna av och kartlägga kyrkor och fornminnen i främst Södermanland. Med ”portfölj och ritstift” åkte han i

elva år runt i de sörmländska socknarna och tecknade av och dokumenterade många av landskapets fornminnen med stor känsla för detaljer. Under denna period skrev han också ett antal mindre pjäser med fornnordiska teman och ett religiöst diktverk, och började även vara med och illustrera ett antal olika kulturhistoriska tidskrifter.

Samtidigt med detta utvecklade han också på allvar sitt måleri. Sedan tidigare hade han genom bland annat Teodor Billings försorg introducerats i landskapsmåleri och i kombination med de tidigare studierna i topografi och arbetet åt Vitterhetsakademien blev detta en logisk konsekvens för hans konstnärskap.

En lärarrik period utomlands

I början av 1870-talet gjorde han ett antal studieresor till bland annat England, Bryssel, Düsseldorf och slutligen Frankrike. Där kom han i kontakt med det så kallade franska friluftsmåleriet och Barbizonskolan, en konstinriktning som fått sitt namn efter den konstnärskoloni som 1830-1870 fanns i byn Barbizon utanför Fontainebleau.

Idémässigt handlade Barbizonskolan om att på ett naturtroget sätt gestalta landsbygden och de människor som arbetade och bodde där. Viktigt var också att framhålla vad som ansågs vara gamla dygder i synen på arbete, något som i och med industrialiseringen kom att se mycket annorlunda ut. Till viss del kom Barbizonskolan att förebåda den franska impressionismen. Andra svenska konstnärer som kom att ta intryck av Barbizonskolan var bland andra Carl-Fredrik Hill, Alfred Wahlberg och Per Ekström.

Efter dessa resor, som även innebar att han deltog i ett antal utställningar, kom Olof tillbaka till Sverige. Hans engagemang och fokus på det egna konstnärskapet ökade och från mitten av 1870-talet och några år framåt nådde hans måleri sin höjdpunkt.

Ansvarig för världsutställningen 1876

Inför världsutställningen 1876 i Philadelphia blev Olof utsedd att leda den svenska avdelningen för konst, en resa som bjöd på såväl starka som besvärliga erfarenheter. Värt att notera är att hans farfar Samuel Gustaf hade varit där hundra år tidigare, vilket säkert var något som Olof bar med sig under denna resa.

Hans vistelse varade i mer än ett och ett halvt år och kantades delvis av problem. Detta mycket till följd av mindre nogräknade personer som kom att utnyttja hans kanske lite väl omissstänk samma natur. Han blev bestulen på såväl tavlor som material och var delvis tvungen att betala för sig genom en omfattande försäljning av sina konstverk. (En nog så lockande tanke är att en del av hans verk numera pryder väggarna i ett antal amerikanska hem.)

Ett starkt kulturhistoriskt engagemang

Väl hemma fortsatte Olof med sitt måleri men kom också att engagera sig mycket i Arthur Hazelius arbete med att bygga upp Skansen och Nordiska museet. Även detta var något som i mångt och mycket handlade om att i en tid av stora förändringar bevara kulturhistoriska värden som uppfattades vara hotade.

Under 1880-talet kom Olof tillsammans med bland andra Carl Larsson och Ernst Josephson att engagera sig i den så kallade opponentrörelsen. Syftet var att bryta med Konstakademien och konstnärstutbildningen som gavs där. Detta resulterade 1886 bland annat i en utställning på Blanch salong och bildandet av Konstnärsförbundet, i vilket Olof var ledamot under ett antal år.

Till Stocksund

År 1895 lämnade Olof definitivt över Österby till barnen och flyttade tillsammans med sin hustru och sonen Tryggve till Stocksund där han låtit bygga villan Olofsborg. Även om han nu hade kommit upp i åren fortsatte han med oförminskad kraft med sitt måleri.

Var han än var fanns alltid staffliet, duken och penslarna nära till hands. Förutom att han nu målade mycket från sin nya hemmiljö i Stocksund gjorde han ett antal längre resor till bland annat Lappland, som han i många av sina senare verk hämtade motiv ifrån. Vid sidan av sitt måleri var han under denna period engagerad i många av samtidens politiska frågor i allmänhet, och i unionsfrågan och försvarsfrågan i synnerhet.

Engagemanget hade även en baksida

Ett sätt för Olof att bidra i de olika frågor som engagerade honom var att ställa sitt konstnärskap och sin pensel till förfogande. Detta innebar bland annat att han inför olika insamlingar målade ett i regel ganska stort antal tavlor som sedan såldes vidare och där intäkterna från försäljningarna gick till ändamålet. Detta bidrog till en omfattande och till stora delar ojämn produktion, något som framför allt utmärkte de senare åren. Hans dotter Helfrid, gift Cederblad, sa att ”om han blott hade målat hälften så många tavlor och sedan gallrat och sovrat, skulle hans konstnärnamn varit starkare, ty det är klart att vid en så rik produktion kunna ej alla tavlor vara fullödiga, men många, många pärlor finnas bland dem”.

Efter att ha levt ett synnerligen rikt liv dog så Olof Hermelin den 3 december 1913 i Stocksund. Han ligger begravd i Nacka kyrka.

Not från redaktören: Texten är en återgivning av det föredrag som Ulf höll vid vernissagen för utställningen ”Att måla sitt Stocksund” som anordnades på Stocksunds bibliotek den 14 september med anledning av 100-årsminnet av Olofs död, se även ledaren på sid 5.

Utställningen anordnades av Sällskapet Amorina, en lokal hembygdsförening som bland annat samlar och ställer ut föremål som visar Stocksunds historia ur olika aspekter.

Mer information om textförfattaren Ulf finns i en intervju med honom på sidan 14.

Från storstaden till landet

Mauritz berättar om livet på Bergholm och Sanne om sin nya passion: islandströjor!

Livets olika skeenden – eller från Sergels Torg till Mölnbo

För drygt tio år sen bodde jag och Sanne i Stockholm, vårt liv var hektiskt och intensivt med arbete som ofta innebar att vi bara sågs på helgerna. Vi kryddade tillvaron med restaurangbesök, teater och bio. Semestrarna tillbringade vi helst utomlands, även de fullspäckade med aktiviteter, inte en lugn stund. Ett på sitt sätt stressigt liv som vi faktiskt trivdes med då. Men mycket har hänt sen dess.

I dag lever vi ett helt annorlunda liv. Vi bor på landet. Höns ville vi givetvis ha, från början var det bara några få, men nu har vi ett fyrtio-tal. De två islandshästarna har blivit fem och risken är stor att det blir lite får på gården framöver. Biobesöken har bytts ut mot ridturer och långa skogspromenader, restaurangbesöken är få – däremot trängs rådjursbogen med älggrytan och vildsvinskotletterna i frysen, allt skjutet i vår skog.

Arbeta måste man ändå göra. Sanne har snart en ny tjänst bara 20 minuter hemifrån och om någon månad slutar jag min tjänst för att i stället hålla i arbetet på gården. Jag är övertygad om att skogen, djuren och underhållet kommer att ta all min tid framöver. När Sanne kommer hem efter arbetsdagens slut så kommer vi att hinna ta en tur med hästarna i skogen. På semestern vill vi helst vara hemma. Med andra ord har vi numera ett väldigt lugnt, skönt och avstressat liv, ett liv vi verkligen trivs med.

/Mauritz

Mauritz och en av de fem islandshästarna på Bergholm

Morfar Mauritz och Bianca på väg ut i skogen

Sannes Islandströjor

Förra hösten var jag och Mauritz på Island för att rida en fem dagar lång fårvallningstur. Vi noterade då att nästan alla, såväl gubbar till häst ute på landsbygden som ungdomar i staden, hade tröjor på sig som var stickade i det fina isländska ullgarnet Lettlopi. Vi träffade även kvinnor som levde ute på landsbygden och försörjde sig på att sticka tröjor till försäljning.

Eftersom vi själva har fem islandshästar och jag stickat som ung blev jag direkt sugen på att ta upp detta fritidsintresse igen. Jag köpte med mig ullgarn till fem tröjor. Dessa gick snabbt att sticka och snart började vänner fråga om jag kunde sticka åt dem också. Då föddes idén om att även jag skulle kunna börja sticka tröjor till försäljning.

Hittills år har jag stickat 13 tröjor som jag säljer via en Facebooksida som heter Sannes Islandströjor. Jag stickar exakt i de färger kunden vill ha och efter kundens storlek. Ett antal mått måste skickas till mig så att tröjan blir som beställaren önskat. Man kan få de mönster man själv vill ha (mest poppis är töltande islandshästar). Man kan också välja om man vill ha med blyxtlås eller inte – och så vidare.

Vad är då så speciellt med islandströjor? Jo, de stickas i ett fint ullgarn som är svalt när det är varmt ute och varmt när det är svalt ute. Tröjorna andas, är lätt vattenavstötande och de stickas med rundsticka så att det inte blir några sömmar som kan skava.

Numera åker stickorna fram överallt, på tåget till jobbet, framför TV:n på kvällarna – det blir som ett gift att alltid ha något i händerna. Men roligt är det!

/Sanne

På väg ut på den allra första långritten!

Sanne och några av alla islandströjor

Min skånska klassresa

Erik från Adolfs gren, Adolfs kvist, berättar om familjens historia

Bakom tangentbordet sitter en man i sina bästa år. Erik Hermelin heter han. Han har haft en trygg och trevlig uppväxt på Thorsvi Gård söder om Enköping som yngsta son till Elisabeth och Adolf Hermelin. Den där pojken

som kom lite på sladden, som ingen riktigt orkade med att styra upp, men som alltid fick vara med, såväl med sina storebröder som på föräldrarnas middagar. Uppväxten präglades av jordbruk, kossor, jakt, moppar, motorcyklar, bilar, båtar, vattenskidor, traktorer och maskiner på längden och tvären.

Skolgången var ganska odramatisk och avslutades redan 1988 – endast två år i gymnasiet, en smärre skandal i familjen. Han tog inte en riktig student men var klok nog att läsa alla nödvändiga ämnen så han fick universitetsbehörighet, en shortcutter helt enkelt. Värnplikten kallade något år efter skolan och den gjordes på Kustjägarskolan, men han tyckte nog att leka krig var en ganska kass affärsidé.

Till Skåne

Nya utmaningar väntade och efter flera år med praktik och studier både i Sverige och USA så avslutade han sina studier i juni 1996 med att ta Lantmästar-examen på Alnarp i Skåne, precis som sin fader och broder. Därefter följde

två och ett halvt år som växtodlingssäljare åt Svenska Foder i Skara och sedan gick flyttlasset till Hoby Gård utanför Lund, som hyresgäst och anställd hos det tyska kemiföretaget BASF i Malmö.

par och blev sedan vigda med dunder och brak i augusti 2001 på hennes föräldragård Grensholm i Östergötland. Magdalena hade vid den tiden en egen liten hästgård strax utanför Flyinge så nu gick flyttlasset dit i stället.

Erik i egen hög person

Stora huset på gården Åsum i Sjöbo, där Erik och familjen bor i dag

En vacker flicka dök upp

Efter några månader i Skåne kom han i kontakt med en mycket vacker flicka som var singel och som hette Magdalena Lagerfelt. Tycke uppstod, de blev ett

I samband med etableringen i Skåne började det klia i fingrarna om att återgå till den praktiska jordbruksnäringen. Han läste vartenda fastighetsprospekt som kom ut från mäklarfirmorna, räknade och funderade. I november 1999 blev han uppringd av en kurskamrat från Alnarpstiden som var fastighetsmäklare på Skånegårdar som sa ”Vi har ett objekt som inte går att sälja, det kanske vore något för dig?” Efter några veckor och många turer så förvärvades något som kallades för Dalby Svincenter från dåvarande SKANEK (i dag HK Scan).

Dalby Hill

Dalby Svincenter var en fastighet på endast sex hektar men med cirka 6 000 slaktgrisplatser i 16 avdelningar med kapacitet att producera cirka 18 000 slaktgrisar per år. Han fick

med två stora villor och ett bra kontor med personalutrymmen. Fastigheten döptes om till Dalby Hill då den ligger ganska högt på Romelåsen. Den lille pojken från Uppland hade nu börjat slå ner sina första fasta pålar i den skån-

ska myllan. Det blev mycket att ta tag i, städa, rensa, stänga ner vissa stall, renovera andra stall och så vidare.

Efter bara ett halvår på Dalby Hill lyckades han få till ett arrendekontrakt cirka 15 kilometer från Dalby på en gård med 170 hektar åker, samt flera bra stall för smågrisproduktion. Här uppstod en potential att dels få lite jordbruksmark att pyssla med, dels möjligheten att ha hela kedjan i grisproduktionen. Fler personer anställdes.

I februari 2002 var det en liten annons i tidningen ATL om en gård strax norr om Sjöbo som var till salu, ett dödsbo där den framlidna ägaren hade ganska krångliga affärer och advokaten som höll i försäljningen ville ha ett snabbt avslut. Tillsammans med svärfadern Bleckert och Magdalenas syskon lyckas han få till en förhandsvisning och två timmar senare hade han bestämt sig – KÖP! Svärfadern hade redan gjort en hemlig och genial plan för hur det hela skulle läggas upp och Erik blev hälftenägare till gården.

Ett nytt hem på Åsum

I början av augusti 2002 gick så flyttlas-set från Magdalenas hästgård i Flyinge (som hade sålts under våren) till Åsums Gård i Sjöbo. De satt nu med cirka

290 hektar ägd mark, 170 hektar arrenderad mark, 350 suggor, cirka 6 000 slaktgrisplatser, ett nytt ridhus, ombyggda stallar för cirka 50 hästar med mera på lite olika fastigheter. I december 2002 föddes även deras första dotter Alice.

Erik leker grävmaskinist

Hela familjen samlad

2004 kom lillasyster Beata och 2006 minstingen Clara.

Dagarna präglas av jobb jobb jobb,

ledig tid verkar inte finnas alls. Om ledig tid ändå skulle uppstå åker familjen helst till hustruns skogsfastighet Bäck i Östergötland med tillhörande torp och latar sig. Intressant är också att när man gör en inbrytning på ”ny” mark som

beskrivs här, så får man många blickar på sig och många blir nyfikna på en. Det blir många nya kontakter och bekantskaper som odlas friskt, man hamnar i nya nätverk och blir bjuden hit och dit på jakter och fina middagar vilket är mycket trevligt.

Fullt upp!

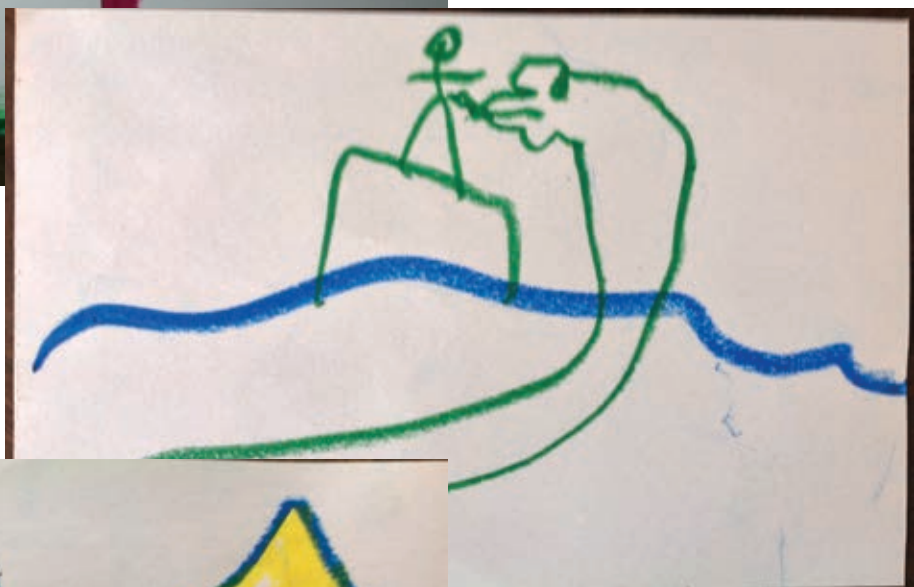
Livet rullar på för den lilla familjen och verksamheterna utökas lite med något nytt arrende, ytterligare hästboxar byggs, samarbete med grannar om jordbruksmaskiner inleds och så vidare.

2011 kliar det i fingrarna igen och de får syn på ett litet fastighetsbestånd i Sjöbo som är till salu. Sagt och gjort: 23 lägenheter i olika kedjehus och parhus inhandlas. Med de befintliga husen på gårdarna så har familjen nu 31 hyreskontrakt som också kräver lite tillsyn.

Bakom tangentbordet sitter en man i sina bästa år. Han och hans fru har förskräckligt mycket att göra, men det är självvalt och vi trivs utmärkt!

Nya konstnärer i släkten

Tea från Stockholm och James Junior från Indianapolis i USA är först ut under denna vinjett

Släktföreningen vill gärna uppmuntra kreativiteten inom släkten och vill därför lyfta fram de nya konstnärer som växer upp ibland oss.

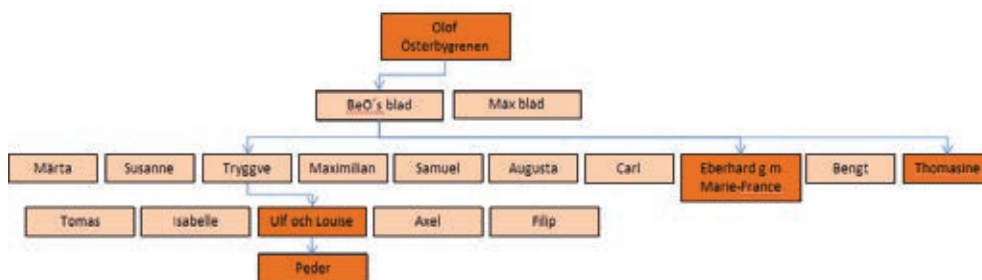
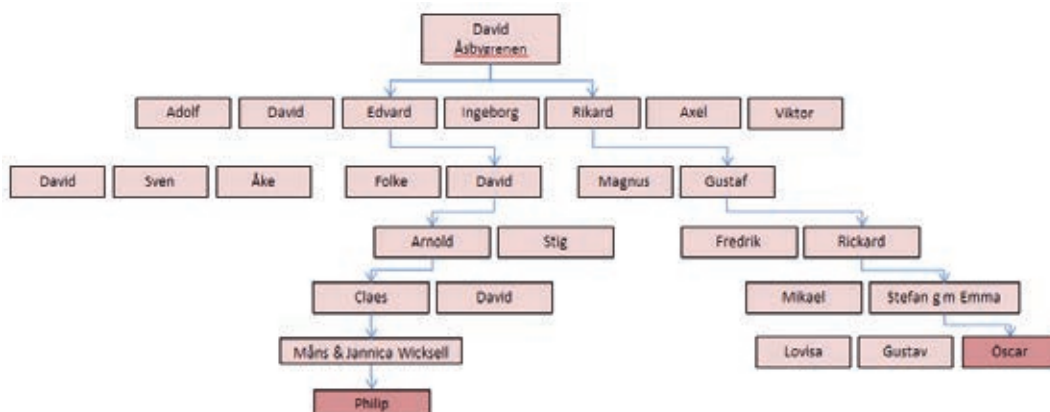
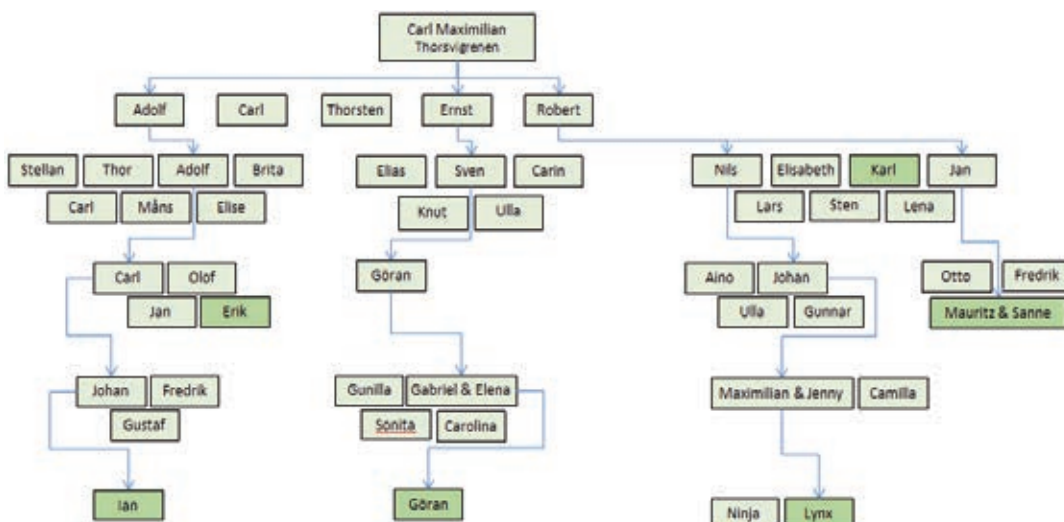
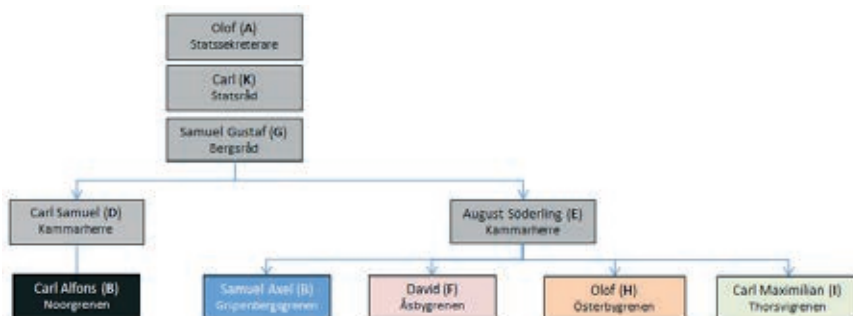
Först ut är två barn från Thorsvigrenen (Roberts kvist, Nils blad). Tea, dotter till Camilla och Markus Grandell, har ritat släktgården Blickesta i Söderköping och James Junior, son till Nils och Tiffany Jonah, har ritat en grön drake och en padda som har stulit tre gyllene pyramider.

Till kommande nummer vill vi gärna ha fler konstverk, så om era barn vill bidra är det bara att scanna deras teckningar och skicka dem till jenny@hermelin.com. Skriv vem som har ritat teckningen och vad den föreställer. OBS: Bilden måste vara högupplöst för att kunna tryckas, helst minst 1 MB. Mer information finns i manusanvisningarna som går att hitta på hemsidan under Släktföreningen/Hermelinska nätverket.

Hur är vi släkt egentligen?

Här kan du se hur alla släktingar som förekommer i tidningen knyts samman

Ytterligare ett nytt inslag i detta nummer är att vi har samlat släktträden som brukar förekomma i anslutning till artiklarna på en sida. På bilderna nedan finns alla personer som förekommer i tidningen (förutom jubilarerna) markerade med mörkare färg. Till höger finns även grundarna till de olika grenarna, så att det ska vara lätt att se hur allt och alla hänger samman.

Vi slarvar bort våra talanger

Ulf från Österbygrenen intervjuas av ordförande Johan

Just hemkommen från Frankrike berättar Ulf att han besökt sin farbror Eberhard. Bägge tillhör Österbygrenen som består av lite mer än 70 personer. Alla härstammar från landskapsmålaren Olof och de flesta har BeO som sin far, farfar eller morfar. BeO var en profil från Degla som fick hela tio barn. Ett av dessa är Olof, som i sin tur har begåvats med fem barn, varav Ulf är det mittersta.

Ulf berättar att det finns en stor sammanhållning mellan BeOs barn och han uppskattar den generositet som farbröder och fastrar visar sina syskonbarn.

Ulf är gift med Louise Ribbing, välkänd redaktör för Ridderhusets tidskrift *Arte et Marte*. Tillsammans med sonen Peder bor de på Sturegatan i centrala Stockholm. Ulf är "Kafkabyråkrat" på Försäkringskassan och arbetar som controller med uppgift att göra prognoser, ofta långsiktiga, och rapportera till regeringen. Ulf noterar att sjukskrivningarna på grund av psykisk ohälsa ökar, vilket osökt leder oss in på kvällens frågor.

Vilken släkting skulle du vilja ta med dig till en öde ö?

Det får bli Erik, översättaren. Vi skulle ha mycket att prata om. Han var nog som jag; diskussionsbenägen. Han skulle kunna lära mig språk, den förmågan behöver jag utveckla. Persiska vore intressant.

Om du skulle göra en film om ditt liv, vem skulle spela din roll?

Zlatan. Han är ju inte skådespelare men det vore intressant att se hur han skulle tolka mig. Vi är till det yttre ganska olika. Mitt allmänborgerliga liv mot hans brokiga uppväxt. Det skulle säkert bli en oväntad och underhållande rolltolkning.

Om du var allsmäktig för en dag, vad skulle du ändra på?

Det är mycket som är rörigt och problematiskt i världen. Jag skulle stoppa oljeutvinningen och se hur vi skulle klara oss. Koldioxidutsläppen är ett enormt problem.

När är du som mest försvarslös?

När jag har gjort något fel och känner mig skyldig. Ganska ofta faktiskt.

Du ska skriva en kontaktannonser. Hur beskriver du dig själv med fem ord?

Allmänbildad, tålmodig, skötsam och ekonomisk. Och flamboyant; lite utsvävande alltså, extravagant och teatralisk.

Om du skulle tvingas välja ett nytt yrke, vilket skulle det vara?

Inte jordbrukare eftersom jag är så allergisk. Arkitekt får det bli. Jag tycker om att rita raka streck i vinklar och att använda linjal.

Vilken har varit din djupaste kris?

Oj, det finns många att välja mellan. Om jag utgår från den upplevda intensiteten i krisen så får det bli ungdomliga förälskelser som spruckit. Hjärtesorgen svider och ger sömlösa nätter. Hördu Johan, det var en väldigt privat fråga!

Vad ville du bli när du var liten?

Professor i astronomi. Titta på stjärnor var väldigt spännande. Och professor lät bra. Senare insåg jag att jag skulle vara tvungen att läsa mycket, det verkade jobbigt. Siffror är inte min starka sida, brukar jag säga på jobbet ibland för att skaka om dem.

Vad gör dig ursinnig?

Det är mycket som gör mig arg; hyckleri, korruption och maktmissbruk bland annat.

Vilken är din största extravagans?

Saker från 1600-talet. När min fru och ekonomin tillåter köper jag gärna en tavla från barocktiden.

I vilka situationer ljuger du?

För att klara livhanken. Och när jag berättar en bra historia kan jag nog skruva till det ibland.

Vad hos dig själv tycker du minst om?

Jag saknar uthållighet. Jag har funderat på att göra en utställning om mina personliga misslyckanden. Det kräver en uthållighet som jag inte besitter.

...och vad är du stoltast över?

Att jag har en viss social förmåga och kan föra mig i olika sammanhang. Jag blir lika förvånad varje gång jag lyckas.

Vilken talang skulle du vilja ha?

Jag saknar språkbegåvning. En förklaring till det är antagligen min ordblindhet.

Vilken är den finaste komplimang du har fått?

Jag tror att en del människor har förtuttade meningar (fördomar) om mig och ibland lyckas jag överbrygga dem. Att i positiv bemärkelse vara något annat än vad som förväntas är en komplimang. Jag tror att jag ställer mer frågor än berättar om mig själv, försöker möta människor där de är.

Vad är du rädd för?

Det mesta. Men mest för att vi håller på att förstöra jorden. Miljö- och hållbarhetsfrågor är otroligt viktiga, men självklart även att nära och kära ska fara illa.

Vilka uttryck använder du för ofta?

"Så in i helvete". Det är jag inte så nöjd med. Ett annat uttryck jag använder för mycket är "jag kämpar på". Det har ingen större poäng när jag tänker på det.

Vilken är din favoritpryl?

Tennisracket skulle min fru säga. Låter lite ytligt kanske men att spela tennis gör mig lycklig.

Nu avslutar Ulf vårt samtal med ett intressant resonemang. Han menar att både Olof och Samuel Gustaf var lysande begåvningar som till viss del slarvade bort sina goda förutsättningar genom sin oförmåga att fokusera. De var rastlösa och höll på med för många olika grejer i stället för det som de hade talang för. Ulf menar att det är ett typiskt släktdrag, åtminstone tycker han sig se det i sin gren, Österbygrenen.

Not från redaktören: En bild av Ulf finns på sidan 6 i samband med den text han har skrivit om landskapsmålaren Olof.

Föreningens ekonomi

Skattmästare Olof Hermelin redogör för fondernas utveckling och utdelade stipendier

Siffror i tusental kronor (tkr)	Jan-okt 2013	2012	2011	2010
Släktföreningen	6 265	5 632	5 148	5 672
Victor Hermelins minne	9 063	8 010	7 355	7 742
Ebba Sophia Ribbings minnesfond	2 050	1 862	1 764	1 822
Lena Robertsdotters fond	3 166	2 710	2 438	2 743
Totalt	20 644	18 214	16 705	17 979
Värdeförändring för perioden	13%	9%	-7%	6%

Fonderna

Den samlade förmögenheten i släktföreningens fonder har under perioden jan-okt 2013 ökat med drygt 13 procent netto, alltså efter avdrag för förvaltningskostnader, stipendier, stöd och skatter. Justerat för dessa kostnader och skatter var värdeökningen cirka 18 procent under året. Praktiskt taget alla placeringar utom ren likviditet har varit i svenska aktier eller räntepapper.

Stipendier

Denna termin har sex personer tilldelats 10 000 kronor vardera, totalt 60 000 kronor. De är följande:

Charlotte Nilsson, dotter till Cecilia och Göran Nilsson, (Thorsvi, Ernst, Olof), Lunds universitet

Ebba Welin-Berger, dotter till Charlotte och Guy Welin-Berger (Gripenberg), Umeå universitet

Florian Lange, son till Christina och Dirk Lange (Åsby, David, David), Elmshorn, Tyskland

Johanna Wadstein, dotter till Ebba och Magnus Wadstein (Thorsvi, Robert, Karl), Lunds universitet

Jesper Wadstein, son till Ebba och Magnus Wadstein (Thorsvi, Robert, Karl), Lunds universitet

Samuel, son till Jan och Maria (Thorsvi, Adolf, Adolf), KTH

Vill du söka stipendium?

Är du 18-28 år och bedriver akademiska studier kan du få stipendier från oss i max fem år. Med nuvarande nivå kan det ge upp till 100 000 kronor. Ansökan skickas till styrelsens ordförande senast 1 mars för vårterminen och 1 oktober för höstterminen. Bifoga studieintyg, bank- eller postgiro samt e-postadress.

Uppmuntran från Lena Robertsdotter

Som tidigare har berättats i Nätverket så testamenterade Lena Robertsdotter aktier värda ett ansevärt belopp till Hermelinska släktföreningen. De finns numera i en fond och avkastningen ska delas ut för att användas som uppmuntran till gamla, sjuka och ensamma personer inom släkten.

När fonden togs i bruk var styrelsen angelägen om att komma igång med utdelningen och beslutade därför att låta oss ledamöter komma med förslag på uppmuntran till någon gammal släkting. Jag föreslog att min faster Ingeborg och hennes man Stig, som båda är över 90 år med dålig syn och olika rörelsehinder men som bor kvar i sin lägenhet i Årsta, skulle få en storstädning genomförd. Hemtjänsten har ingen möjlighet att verkligen städa en bostad utan kan i bästa fall få bort den värsta lorten. Och bara för att man är gammal och har svårt att röra sig betyder inte att man inte vill ha rent omkring sig.

När jag senare besökte dem fick jag verkligen uppleva Ingeborg och Stigs oerhörda tacksamhet för att de fick möjligheten till en rejäl storstädning. En städning som vid inspektion visade sig vara mycket noggrant och omsorgsfullt utförd.

/Fredrik I: son

Om Hermelinska Nätverket

Hermelinska Nätverket ges ut av Hermelinska släktföreningen. Tidningen kommer ut två gånger per år och skickas till alla aktiva medlemmar i Sverige och utomlands.

Redaktör

Jenny Hermelin
jenny@hermelin.com,
070-380 15 55

Tryck

Alatryck, Vadstena

Omslagsbild

Gården Vallsnäs i Nykil socken, målad av Olof Hermelin

Släktföreningens styrelse

Johan Hermelin, ordförande
johan@hermelin.com,
070-699 14 10

Fredrik I:son Hermelin, vice ordförande, fredrik@hermelin.st,
070-471 46 65

Olof Hermelin, skattmästare
olof.hermelin@comhem.se,
08-30 06 15

Hanna Jessing, sekreterare
hanna@jessing.nu,
08-755 05 33

Fredrik Hermelin, klubbmästare
fredrik@outdoortravel.se,
0708-56 18 38

Jenny Hermelin, redaktör
jenny@hermelin.com,
070-380 15 55

Jan Hermelin, ledamot
jan@hermelin.com,
08-644 36 38

Kontakt- och kontouppgifter

Adress: Nytorpsvägen 30,
191 35 Sollentuna
Plusgiro: 151816-6
Bankgiro: 5273-3789
Organisationsnummer:
802001-4265

